॥ १ ॥ 🐉 द्रोणपर्व

म.भा.टी. 🐉 एतदेवाह आत्मानमिति नष्टात्जातमितिशेषः ॥ ५० ॥ ५९ ॥ ५२ ॥ ५२ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५५ ॥ ५० ॥ ५८ ॥ 🛚 इतिद्रोणपर्वणिटीकायांचतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥

आत्मानंवैप्राणिनोघ्नंतिसर्वेनेतान्हत्युर्देडपाणिहिनस्ति ॥ तस्मान्हतान्नानुशोचंतिधीरामृत्युंज्ञात्वानिश्चयंब्रह्मसृष्टं॥ इत्यंसृष्टिदेवकुमांविदित्वापुत्रान्नण च्छोकमाशुत्यजस्व॥५०॥ द्वैपायनउवाच एतच्छ्रवार्थवद्वाक्यंनारदेनप्रकाशितं॥उवाचाकंपनोराजासखायंनारदंतथा॥५१॥ व्यपेतशोकःप्री तोस्मिभगवत्र्रषिसत्तम॥श्रुत्वेतिहासंत्वत्तसुरुतार्थौरम्यभिवादये॥५२॥तथोक्तोनारदस्तेनराज्ञाऋषिवरोत्तमः॥ जगामनंदनंशीघंदेविषरमितात्मवा न्॥५३॥पूर्णयंयशस्यंखर्ग्यचधन्यमायुष्यमेवच॥अस्येतिहासस्यसदाश्रवणंश्रावणंतथा॥५४॥ एतदर्थपदंश्रुत्वातदाराजायुधिष्ठिरः ॥क्षत्रधर्मचिव ज्ञायशूराणांचपरांगितं॥५५॥संप्राप्तोसोमहावीर्यःखर्गलोकंमहारथः॥अभिमन्युःपरान्हत्वाप्रमुखेसर्वधन्विनां॥५६॥ युध्यमानोमहेष्वासोहतःसोभि मुखोरणे॥असिनागद्याशक्त्याधनुषाचमहारथः॥५७॥विरजाःसोमसूनुःसपुनस्तत्रप्रलीयते॥तस्मात्परांधृतिरुःखाश्रात्विभःसहपांडव ॥ अप्रमत्तःसु सन्नद्वःशीघ्रंयोद्भुपाकम॥५८॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिअभिमन्युवधपर्वणिऋत्युप्रजापतिसंवादेचतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः॥५४॥ ॥५॥ संजयउवाच श्रुत्वाचत्युसमुत्पत्तिकर्माण्यनुपमानिच॥धर्मराजःपुनर्वाक्यंत्रसाधैनमथाववीत्॥१॥ युधिष्ठिरउवाच ग्रवःपुण्यकर्माणःशक प्रतिमविक्रमाः॥स्थानेराजर्षयोब्रह्मन्ननघाःसत्यवादिनः॥ २॥भूयएवतुमांतथ्यैर्वचोभिरभिबृंहय॥राजर्षीणांपुराणानांसमाश्वासयकर्मभिः॥ ३॥कि यंत्योद्क्षिणाद्ताःकैश्रद्तामहासिाः॥राजिषितिःपुण्यरुद्धिसद्भवात्रववातुमे॥४॥ व्यासउवाच शैब्यस्यरुपतेःपुत्रःस्रंजयोनामनामतः॥स खायीतस्यचैवोभीऋषीपर्वतनारदौ॥५॥तौकदाचिद्वृहंतस्यप्रविष्टौतिद्दृक्षया ॥ विधिवचाचितौतेनप्रीतौतत्रोषतुःसुखं ॥ ६ ॥ तंकदाचित्सुखासीनंता भ्यांसहश्च चिस्मिता॥ दुहिताभ्यागम कन्यास्रंजयंवरवर्णिनी॥ ७॥

श्रुत्वेति ॥ १ ॥ ननुमृत्योःस्वाभाविकत्वेपिगुणवत्पुरुषवियोगोदुःस्वयत्येवेत्याशंक्य दुःस्वेदुःस्वाधिकान्पश्येत्तेनशोकोपनीयतइत्युक्तेःशोकापनोदार्थअतीवान्गुणवत्तरान्पृच्छिति गुरवइति सितशोभने हि ॥४८॥ स्थानेसत्यलोकादोपुण्यकर्माणोगुरवोवसंतीतिशेषः अवादिनःमोनिनः ॥ २ ॥ गुणवत्तरत्वबुभुत्सयातेषांकर्माणिपृच्छिति भूयइति ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ५ ॥ ७ ॥